

MIMNERMUS

πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεα·
οὐ γάρ τις κείνου δηίων ἔτ' ἀμεινότερος φῶς
ἔσκειν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
ἔργον, ὅτ' αὐγῆισιν φέρετ' ὠκέος ἠελίοιο

15 *Et. Gen./Magn.. s.v. βάξιος*

καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξιος ἔχει χαλεπή.

*16 *Ib. statim*

ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἰέμενοι.

17 *Schol. Hom. Il. 16. 287*

Παίονας ἀνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἵππων.

18 *Ath. 174a* ὁ δὲ αὐτὸς ἱστορεῖ κὰν τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς πραγματείας (*Demetr. Sceph. fr. 14 Gaede*) Δαίτην ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς Τρωσίν, οὗ μνημονεύει(ν) Μίμνερμον.

19 *Ael. V.H. 12. 36* εἰκόασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνάδειν ἀλλήλοις... Μίμνερμος εἴκοσι.

20 *Plut. de facie lun. 19 p. 931e* εἰ δὲ μή, Θεῶν ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδῖαν (*Melici 715*) καὶ τὸν Ἀρχίλοχον (*fr. 122*), πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον (*Melici 271*) καὶ τὸν Πίνδαρον (*Pae. 9. 2-5*) ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους.